

אגרת פולוס הראשונה אל-טימותיוס

1 פולוס שלח ישוע המשיח על-פי מצות האלהים
2 משיענו והאדון ישוע המשיח תקנתנו: אל-טימותיוס
3 בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלום מאת אלהים
4 אבינו והמשיח ישוע אדנינו: הנה בלכתי
5 למקדוניה בקשתי ממך לשבת באפסוס למען תצוה
6 מקצת אנשים לבלתי הודת תורה וורה: ולא ישימו
7 לבם לתהודות וללמודי תולדות שאין-להם סוף
8 המביאים לשאלות ולא לבנות בית-אלהים באמונה:
9 כי-תכלית המצוה היא האהבה בלב טהוד וברעת
10 נקיה ובאמונה לא-צבועה: יש אשר תעו מדרךה
11 ויפנו אחרי למודי הכל: הפצים להיות מודי תורה
12 ואינם ידעים מה הם אמרים ומה הם דנים עליו:
13 אבל ידענו כי התורה טובה אם-ישתמש בה האדם
14 בתורה: בדעתו זאת שהחזק לא הושם לצדיק כי אם
15 בעבוד הפשעים והמרדים הרשעים והחטאים טמאים
16 ונבלים מפי-אב ומפי-אם ומרצחים: וזנים ושכבים
17 את-זכר ונגבי נפש ושקרנים ונשבעים לשקר וכל-
18 מעשה הפך מן-הלכה הבריא: כפי בשורת כבוד
19 האל המברך אשר הפקיד ביד: והגני מורה לישוע

הַמְּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ הַמְּאַזְרֵנוּ תֵּל אֲשֶׁר רָאִינוּ נֶאֱמָן יִשְׁמִינוּ
 13 לְמִשְׁרַת לֹא: אֲשֶׁר מִלְּפָנִים הָיִיתִי מְגֹדֵף וּמְרֹדֵף
 וּמִחֲרָף אֲבָל רַחֲמֹתַי בִּי עָשִׂיתִי מִבְּלִי-דַעַת בָּאֵין אִמְנָה:
 14 וַיִּגְדֵּל עָלַי בְּמֵאד מְאֹד חֶסֶד אֲדֹנֵינוּ עִם-הָאֱמוּנָה
 15 וְהִתְקַבֵּה בַּמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ: נֶאֱמָן הַדָּבָר וְרָאִיו לְבַל
 לְהִתְקַבֵּל שֶׁהַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ בָּא לְעוֹלָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת-
 16 הַחַטָּאִים אֲשֶׁר אֲנִי הַגָּדוֹל בָּהֶם: וּבַעֲבוּר זֹאת רַחֲמֹתַי
 לְמַעַן אֲשֶׁר יֵרָאֶה יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בִּי בְּרֵאשִׁיטָה אֶת-כָּל-
 אֶרֶץ רוּחוֹ לְהוֹתִי לְאוֹת לְכָל אֲשֶׁר-יָבֹאוּ לְהֵאֱמִין בִּי
 17 לְהוֹת לָהֶם חַי עוֹלָם: וּמֶלֶךְ עוֹלָמִים הָאֱלֹהִים הַקָּדֹם
 לַעֲד וְהַנֶּעְלָם מַעֲיֵן וְהַהֲבִים לְבָדּוֹ לֹא הִבְכוּד וְהַהֲדָר
 18 לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן: אֶת-הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲנִי
 מַצְוֶה בְּנֵי שִׁימוֹתִיוס כְּפִי הַנְּבוּאוֹת הַקִּדְמוֹת עֲלֶידָה אֲשֶׁר
 19 תִּקְלָחם עַל-יָדֵן הַמִּלְחָמָה הַטּוֹבָה: לְאַחֲזוֹ בְּאֱמוּנָה
 וּבְדַעַת נִקְיָה אֲשֶׁר-יֵשׁ מֵאִסִּים בָּהּ וּתִשְׁבֵּר אֲנִית
 20 אֱמוּנָתָם: וּמֵהֶם הוֹמְנִיִּים וְאַלְכֶם-נִדְרוֹס אֲשֶׁר מִסְּרַתִּים
 לְשֹׁטֵן לְמַעַן יִוָּסְרוּ לְבִלְתִּי נִדָּף עֵיד:

2 וְעַתָּה קְרֹם בְּלִי-דָבָר אֲבִקְשֶׁה מִכֶּם לְשֵׁאת תַּפְלוֹת ב-
 2 וְתַהֲנוּגִים וּבִקְשׁוֹת וְתוֹדוֹת בְּעַד בְּלִי-בְנֵי אָדָם: בְּעַד
 הַמַּלְכִּים וּבְרֵי-הַשְּׁלִיטִים לְמַעַן נִחֶה חַי הַשֶּׁקֶט וְכִטָּה
 3 בְּבְרֵי-חֲסִידוֹת וְיִשָּׁר: כִּי-כֵן טוֹב וְרָצוֹי בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
 4 מִיִּשְׁעֵינוּ: אֲשֶׁר תִּפְצֹי בִּי וְיִשְׁעֵי בְּלִי-בְנֵי הָאָדָם וַיִּקְבְּלוּ
 5 דַּעַת הָאֱמֶת: בִּי אֶחָד הָאֱלֹהִים וְאַחֶר הַסֶּרְסוֹר בֵּין
 אֱלֹהִים וּבֵין בְּנֵי אָדָם הוּא בֶן-אָדָם הַמְּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ:
 6 אֲשֶׁר נָתַן אֶת-נַפְשׁוֹ בְּכָפָר בְּעַד הַכָּל זֹאת הַעֲדוֹת הַבָּאָה
 7 בַּעֲתָהּ: אֲשֶׁר אֲנִי הַפְּקֻדְתִּי לָהּ לְכַרוֹז וּלְשַׁלֵּחַ אֱמֶת
 אֲנִי מַגִּיד בַּמְּשִׁיחַ וְלֹא אֲשַׁקֵּר מוֹדָה הַגּוֹיִם בְּאֱמוּנָה
 8 וּבְאֱמֶת: לְכֵן רָצוֹנִי שִׁיתְּפָלְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּכָל-

מקום וישאו ידיהם קדש בלי-רגז ומנומות: וכן גם 9
הנשים תתנפנה בתלפשת נאה בבשת פנים וצניעות
לא במהלפות הראש לא בזהב לא בפנינים ולא
במלבושים יקרים: אלא במעשים טובים כדאי לנשים 10
אשר בחרו להן ידאת אלהים: האשה תלמד דומם 11
בכל-הכנעה: ואני נתן רשות לאשה ללמד אף לא 12
להתנשא על-האיש אף תרום: כי אדם נוצר בראשונה 13
ואחריו חוה: ואדם לא נפקה כי אסיהאשה שמעה 14
לקול המסית ותבא לידי עברה: אבל תושע בלדתה 15
בנים אם תעמדה באמונה ובאהבה ובקדשה עם-
הצניעות:

אמת הדבר איש כ-יבקש לו פקידות למעשה טוב 3
מתאווה: ופקיד העדה צריך להיות באין דפי בעל- 2
אשה אחת משל ברוחו צניע ונחמד לבריות מבנים
ארחים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא-בעל אגרה
(ולא בצע בצע רע): כי אסידן לכה-זכות ולא איש 3
מרגלים ולא אהב כסף: ויהי מנהיג את-ביתו בטוב 4
ומקדיף את-בניו למשמעתו בכל-הישר: כי אסילא 5
ידע איש להנהיג את-ביתו איכבה ויכל להשגיח על-
עדת אלהים: ואל-יהי תלמיד תרש פן-ידהב לבו 6
ויפל בדין המשטין: והוא גם-צריך היות לו שם טוב 7
כפי אתם שבחון פן-יפל בחרפה ובמוקש המשטין:
וכן גם-השמשים יהיו ישרים ולא מחליקין לשון 8
ולא אהבים סבא-יין ולא נשים אחרי בצע-רע: כי 9
אס-ישמדו את-סוד האמונה ברוח טהודה: ונמיהם 10
יבחנו בראשנה ואחר בן ישמשו אס-אין בהם דפי:
וכן הנשים תהיינה ישרות ולא מלשינות משלות ברוחן 11
ונאמנות בכל: השמשים יהיו כל-אחד בעל-אשה 12

13 אחת ומנהלים בטוב את-פניהם ואת-פתיהם: כי
 המשמשים בהגן יקנו לנפשם מעלה טובה ובטחון רב
 14 באמונת המשיח ישוע: זאת אני כתב לך ואקנה
 15 לבא אליך במהרה: ואם-אתמקמה הנה תדע אף
 להתנהג בבית האלילים אשר היא עדת אלהים חיים
 16 עמוד האמת ומכונה: ובדאי גדול סוד החסידות אשר
 נגלה בבשר נצרך ברוח נראה למקאים הגד בגוים
 נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד:

4 והרוח מגיד בפרוש כי באהרית הימים יסורו מך ר
 האמונה לפנות אל-הרוחות המתעות ואל-תורת
 3 2 השדים: דברי שקר בחנפה וגוים במקדעם: אסרים
 לקחת אשה ומנעים ממני מאכל אשר בראם האלהים
 4 שיאכלום בתורה המאמינים וידעי האמת: כי כל-ברית
 אלהים טובה ואין דבר משקץ ובלבר שיאכל בברכה:
 5 6 כי יקדש בדבר אלהים ובתפלה: אסיתשים
 בואת לפני אחיך משרת טוב תורה לישוע המשיח
 מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת אחריו:
 7 אך התרחק מהגדלות פסילות וכלות וחרגל נפשך
 8 בחסידות: כי הרגל הנוף יועיל מעט אבל החסידות
 תועיל לכל-דבר וכל הבטחת חיי העולם הזה והעולם
 9 10 הבא: אמת הדבר הזה וראוי לכל להתקבל: כי
 לזאת אנחנו יגיעים ונעלבים על-אשר הוחלנו לאלהים
 11 חיים המושיע לכל-האדם ועל-כלם למאמינים: זאת
 12 תצוה ותלמד: אליבא איש את-בחורותך רק
 הנה מופת למאמינים בדבור במעשה באהבה (ברוח)
 13 באמונה ובטהרה: והנה שקד לקרות ולהוכיח ולהורת

עד-באי: ואל-תקל בעיניך מתנת החסד אשר בך
 הנתונה לך בך בך נבואה ובסמיכת ידי הנקנים: לאלה
 תשית לבך ובהם הנה למען תראה הצלחתך * לכל:
 שית לבך לנפשך ולהוצאה והחזק באלה כי-
 בעשותך כן גם את-נפשך תושיע וגם את-נפש
 השמעים אליך:

אל-תנער בזקן כי אם-תזהירנו כאב-לך ואת-
 הצעירים באחים: את-הנקנות באמות ואת-הצעירות
 באחיות בכל-טהרה: כבוד את-האלמנות אשר באמת
 אלמנות הנה: וכי-יהיו לאלמנה בנים או-בני בנים הם
 ילמדו לדאשונה לעשות חסד עם-ביתם ולשלם גמול
 לאבותם כי טוב הוא ורצוי לפני האלהים: והאלמנה
 באמת אשר נשארה יחידה תשים אלהים מבטחה והיא
 מתמדת בתפלות ובתחנונות לילה ויומם: אך המעננה
 מתה היא בתייה: וזאת תצוה למען תהינה בלא-דפי:
 ואשר לא יכלכל את-קרוביו ועל-כלם את-בני ביתו
 כבוד באמונה ורע הוא מאשר איננו מאמין:

אלמנה אל-תפחד וולתי בת-ששים שנה ואשר היתה
 אשת איש אחר: ויש-לה ערות על-מעשיה הטובים כי
 גדלה בנים והכניסה ארחים ורחצה את-רגלי הקרשים
 ותמכה את-העשוקים ורדפה כל-מעשה טוב: אבל
 האלמנות הצעירות אל-תקבל כי בהטות יצרן את-לבן
 מאחרי-המשיח חשקות הן להיות לאיש: ודין עליהן
 שבגדו באמונתן הראשונה: ועוד בהיותן עצלות למדו
 לשוטט מבית לבית ולא עצלות בלבד אלא אפלו
 בוטת ורדפות אחר ההבל מרבות את-אשר לא יתכן:

14 על-בן רצוני שהעצירות תהיינה לאיש ללדת בנים
 15 ולהנהיג את-בתיהן ולא לתת לאיב מקום לחרף: ביי-
 16 יש מהן שבבד סרו אחרי הששן: וכי תהיינה אלמנות
 בבית (מאמין או) מאמינה תעשה להן פרנסה ולא
 תהיינה למשא על-הקהל למען יוכל להספיק לאתן
 17 שהן אלמנות באמת: הוקנים המיטיבים לנהל
 ראויים הם למשנה כבוד ועל-כלם העמלים כדבד
 18 וכחודאה: בידהכתוב אמר לא-תחסם שור בדישו ונאמר
 19 ראוי הפעיל לשכרו: אל-תקבל עדות בזקן בלתי אם-
 20 על-פי שנים או-שלשה עדים: את-החטאים תובית
 21 בפני כל למען ידאו גסהאחרים: הנני מעיד בקך נגד
 האלהים ואדגיננו ישוע המשיח ונגד המלאכים בחוריי-יה
 אשר-תשמר את-הדברים האלה ולא תשפט באין
 22 חקירה ולא-תעשה דבר במשא פנים: אל-תהי נבקהל
 לסמוך ידיך על-אדם ולא תשתתף בחטאת אחדים
 23 שמר את-נפשך בטוהרה: אל-תשתה עוד מים
 הרבה אלא מעט-יין מפני מעיך ומפני שפעמים הרבה
 24 חלה אתה: יש בני-אדם אשר-חטאתיהם
 גלויות ומקדימות למשפט ויש מהם אשר הנה באות
 25 אחריהם: וכבה נס-המעשים הטובים גלויים המה ואשר
 לא-בן לא יוכלו להסתיר:

6 כל אשר-על העבדות עליהם יהיו אדניהם בעיניהם ו
 ראויים לכל-כבוד למען אשר לא-יחלל שם האלהים
 2 והלקח: ואתם שאדניהם מאמינים אליהם בעיניהם
 מפני שהם אחים בי אם-יעבדו אתם יותר מפני
 שמאמינים ואהובים הם המקבלים את-הטובה את-זאת
 3 תלמד ותצוה: האיש אשר יורה תודה אחרת
 ולא יעמד בדברי אדנינו ישוע המשיח הבדיאים ובלקה

- 4 החסידות: נפשו עפלה ולא ידע מאומה כי אסחלה
 הוא בשאלות ותובחות מלים המולידות קנאה ומדיקה
 5 וגדופים וחשד רע: ופוחי הכל מאנשים נשחתי דעת
 ומחפרי אמת השמים את-החסידות לדבר בצע (סור
 6 מאנשים באלה): ואמנם בצע גדול היא החסידות עם
 7 לב שמח בחלקו: כי באנו לעולם ואין בידנו מאומה
 8 ובירוע שאף נצא ממנו ואין בידנו מאומה: ועל-כן
 9 אם מוזן ובסות לנו נסתפקה בהם: אבל המבקשים
 להעשיר יבאו לידי נסיון ויפלו במוקשים וברב תאות
 סבלות ומשחיתות המשקיעות את-האדם בשחת
 10 ובאבודו: כי שדש כל-הרעות אהבת הבסס ויש
 להוטים אחריו אשר סרו מן-האמונה ויצצו את-
 11 נפשם במכאבים רבים: ואתה איש האלהים
 ברחיק מאלה ודרך צדקה וחסידות ואמונה ואהבה
 12 וסבלנות וענוה: הלחם המלחמה הטובה מלחמת
 האמונה ואחז את-חיי העולמים אשר נקראת להם
 13 והודית הודאה יפה בפני עדים רבים: הנני מצוה
 נגד האלודים המהיז את-כל ונגד המשיח ישוע אשר
 14 העיד ההודאה הנפה לפני פגטיוס פילטוס: אשר
 תשמר את-המצוה באין-שמץ ודפי עד-הופעת
 15 המשיח ישוע אדנינו: אשר ידאנה בעתה המברך
 16 והשליט לבדו מלך המלכים ואדני האדנים: אשר
 הוא לבדו חי וקיים והוא שבן אור נשגב ואיש לא ראהו
 ולא יוכל לראותו ולו הבכוד וגבורת עולמים אמן:
 17 את-עשירי העולם הזה הצוה שלא ירום לבכם
 ולא יבטחו בעשר הבוגר כי אס-פאלודים היום המספיק
 18 לנו די והותר לשבע: ויגמלו טוב ויעשירו במעשים
 19 טובים לתת מהונם ולעזר לזולתם: ונאצרו להם אוצר

לִיסֹד טוֹב לָעֲתִיד לָבֹא לְמַעַן יֵשִׁינֵנּוּ אֶת-תְּנִי הָאֵמֶת :

אֵתָּה טִימוֹתִיוֹס שָׁמַר אֶת-הַפְּקָדוֹן וְהִתְעַחֵק מִדְּבַר־י 20

הַכֹּל הַפְּסוּלִים וּמִן-זִכְרוֹ הַמְּדַע הַנִּקְרָא בֵּן בְּטָעוֹת :

2 אֲשֶׁר יֵשׁ מִתְפָּאֲרִים בּוֹ וְהִתְעַז מִן-הָאֱמוּנָה.

הַחֲסֵד עִמָּךְ אָמֵן :